

PRENUMERATA

kwartalnas

w kraju . . . 15 złotych
za granicą . . . 20 złotych

Numer pojedynczy
20 groszy.

Konto pocztowe czekowe
Nr. 730.

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

OGŁOSZENIA:

Cena za wiersz 1 m. szpalty redakcyjnej po tekście 60 groszy. Cena za wiersz 1 m. szpalty ogłoszeniowej 55 gr.

Tabelaryczne i cyfrowe 90 gr. Ogłoszenia o zagubionych dokumentach 17 groszy za wyraz. Każde ogłoszenie najmniej 1 złoty.

Za terminowy druk ogłoszeń Wydawnictwo nie odpowiada. Osobom i firmom prywatnym kredytu na ogłoszenia i prenumeratę Wydawnictwo nie udziela.

Dyrekcja Wydawnictwa: Miodowa Nr. 22. Dyrektor przyjmuje od 12 — 2 pp. Dyrekcja otwarta od 9 — 3 pp. Tel. działu red. 644-05. Tel. działu handlowego 644-50. Tel. prenumeraty i rachuby 644-42. Tel. eksp. 625-28. Kasa czynna od g. 8 i pół r. do 1 pp., w soboty do godz. 12.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 74. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 31 stycznia 1931 roku o ustroju wewnętrznym Dyrekcji Państwowego Monopoli Spirytusowego.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 14 lutego 1931 r. w sprawie przyznania prawa do zasiłków częściowo zatrudnionym robotnikom zakładu pracy „Towarzystwa Zakładów Przędzalni Bawełny, Tkalni i Bielarni „Zawiercie”, Spółka Akcyjna w Zawierciu. (Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 23 lutego 1931 r., Nr. 14, poz. 68).

DZIAŁ URZĘDOWY.

—:—

Zarządzenia Władz Naczelnych

74.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 31 stycznia 1931 roku

o ustroju wewnętrznym Dyrekcji Państwowego Monopoli Spirytusowego.

Na podstawie art. 2 ust. 5 i art. 96 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 marca 1927 r. o monopolu spirytusowym (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 289) zarządzam, co następuje:

§ 1. Na czele Dyrekcji Państwowego Monopoli Spirytusowego stoi dyrektor Państwowego Monopoli Spirytusowego, podlegający pod względem służbowym i osobowym Ministrowi Skarbu.

Zastępca dyrektora podlega bezpośrednio dyrektorowi i ma oznaczony przez niego zakres działania. W razie niemożności pełnienia przez dyrektora obowiązków służbowych, przechodzą na zastępcę w okresie zastępstwa wszystkie prawa i obowiązki dyrektora. W razie niemożności pełnienia przez dyrektora i jego zastępcę obowiązków służbowych, kierownictwo wraz ze wszystkimi prawami i obowiązkami dyrektora przechodzi na okres zastępstwa na jednego z naczelników wydziałów Dyrekcji Państwowego Monopoli Spirytusowego, wyznaczonego na wniosek dyrektora przez Ministra Skarbu.

§ 2. Dyrektor jest przełożonym bez wyjątku wszystkich pracowników i robotników Państwowego Monopoli Spirytusowego, niezależnie od charakteru ich stosunku służbowego. Dyrektor przedkłada Ministrowi Skarbu opinie i wnioski co do obsady stanowisk służbowych z uposażeniem I-ej i II-ej grupy (§ 7 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 maja 1930 roku), przedkłada corocznie plan finansowo-gospodarczy Państwowego Monopoli Spirytusowego, względnie wnioski zmian w nim podczas wykonywania, kieruje sprawami Państwowego Monopoli Spirytusowego w ramach obowiązujących przepisów, czuwa nad czynnościami Dyrekcji i jej organów, dokonywa potrzebnych lustracji i ponosi odpowiedzialność wobec Ministra Skarbu za działalność Państwowego Monopoli Spirytusowego.

Wszelkie pisma do Ministerstwa Skarbu podpisuje z reguły dyrektor, względnie jego zastępca.

§ 3. Dyrekcja Państwowego Monopoli Spirytusowego składa się z wydziałów:

- I. ogólnego,
- II. obrotu spirytusem,
- III. fabrykacyjnego,
- IV. sprzedaży,
- V. technicznego.
- VI. finansowego.

Dyrektor Państwowego Monopoli Spirytusowego ustali podział wydziałów na referaty, względnie działy, grupując w nich sprawy jednorodnej natury.

§ 4. Wydziałami kierują naczelnicy wydziałów. Naczelnik wydziału jest bezpośrednim przełożonym pracowników, wchodzących w skład wydziału, oraz podległych mu organów. Jest on odpowiedzialny za całokształt powierzonych wydziałowi zadań, rozdziela prace pomiędzy podległych mu pracowników i aprobuje projekty załatwień.

W granicach udzielonych przez dyrektora upoważnień naczelnik załatwia samodzielnie sprawy bieżące, przedkładając do decyzji dyrektora sprawy znaczenia zasadniczego lub większej wagi, — a za jego zgodą może upoważnić poszczególnych urzędników do samodzielnego załatwiania poszczególnych spraw.

Wydziały nie mogą występować nazewnitrz jako jednostki samoistne, lecz zawsze w imieniu Dyrekcji Państwowego Monopoli Spirytusowego.

§ 5. Przy każdym wydziale czynna jest kancelaria wydziałowa. Czynności kancelarii wydziałowej obejmują manipulację, związaną z przydziałem, ewidencją, dołączaniem, segregowaniem, składnicą aktów oraz sporządzaniem czystopisów.

Czynności dotyczące powielania pism, ekspedycji, archiwum i biura druków koncentrują się w kancelarii głównej, podporządkowanej wydziałowi ogólnemu.

Do kancelarii głównej należy również przyjmowanie wszelkich pism do Dyrekcji Państwowego Monopoli Spirytusowego i rozdzielanie ich pomiędzy wydziały.

§ 6. Do wydziału ogólnego (I) należą:

sprawy osobowe z wyjątkiem spraw robotniczych, prawne, organizacyjne i inspekcyjne, przeprowadzanie dochodzeń przeciwko pracownikom i przygotowywanie spraw dla komisji dyscyplinarnej, administracja gmachów z wyjątkiem budynków fabrycznych i miejsc sprzedaży, zakup i gospodarowanie inwentarzem biurowym, statystyka, sprawy prasowe, kancelaria główna, archiwum i biuro druków oraz sprawy ogólne, niezastępowane innym wydziałem.

§ 7. Do wydziału obrotu spirytusem (II) należą:

opracowywanie cen zakupu surówki, normowanie produkcji gorzelnicy, odbiór i przewóz spirytusu, oczyszczenie i magazynowanie spirytusu.

§ 8. Do wydziału fabrykacyjnego (III) należą:

administracja rektyfikacji i wytwórni własnych lub dzierżawionych, produkcja wyrobów monopolowych, kalkulacja kosztów produkcji, sprawy robotnicze.

§ 9. Do wydziału sprzedaży (IV) należą:

administracja zakładów sprzedaży, sprawy sprzedaży spirytusu i wyrobów monopolowych, olejów fuzlowych oraz sprawy kredytowe, związane ze sprzedażą.

§ 10. Do wydziału technicznego (V) należą:

zakup i wyrób we własnym zakresie materiałów pomocniczych, przeprowadzanie kapitalnych remontów, renowacje i inwestycje, prace o charakterze naukowo-badawczym.

Ponadto w skład wydziału technicznego wchodzi centralne laboratorium chemiczne, do którego należą badania chemiczne dla potrzeb własnych i na zlecenie Ministerstwa Skarbu, bądź

władz skarbowych oraz nadzór nad okręgowymi laboratoriami chemicznymi.

§ 11. Do wydziału finansowego (VI) należą:

sporządzanie i czuwanie nad wykonaniem planów finansowo-gospodarczych, rachunkowość, zestawianie bilansów, wszelkie rozrachunki, uskutecznianie wpłat i wypłat.

§ 12. Dyrekcji Państwowego Monopoli Spirytusowego podlegają:

zakłady wytwórcze (rektyfikacje spirytusu, mające za zadanie oczyszczanie i magazynowanie spirytusu, wytwórnie wódek oraz wytwórnie materiałów pomocniczych) i zakłady sprzedaży (regionalne biura sprzedaży, hurtownie i sklepy detaliczne).

§ 13. Na czele tych zakładów (§ 12) stoją kierownicy, odpowiedzialni za prawidłowy bieg spraw należących do zakresu działania zakładów, przyczem rektyfikacja połączona z wytwórnią wódek posiada wspólnego kierownika.

§ 14. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 marca 1931 r. Z tymże dniem traci moc obowiązującą wszelkie postanowienia, zawarte w dotychczasowych przepisach, w zakresie niniejszym rozporządzeniem unormowanym.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:

(—) Ignacy Matuszewski.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 14 lutego 1931 r.

w sprawie przyznania prawa do zasiłków częściowo zatrudnionym robotnikom zakładu pracy „Towarzystwo Zakładów Przędzalni Bawełny, Tkalni i Bielarni „Zawiercie”, Spółka Akcyjna w Zawierciu.

Na podstawie art. 3-go ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 650) na wniosek Zarządu Głównego Funduszu Bezrobocia zarządzam, co następuje:

§ 1. Przyznaje się w okresie od dnia 1 do 28 lutego 1931 r. prawo do zasiłków tym częściowo zatrudnionym robotnikom zakładu pracy „Towarzystwo Zakładów Przędzalni Bawełny, Tkalni i Bielarni „Zawiercie”, Spółka Akcyjna w Zawierciu, których zarobek tygodniowy nie przekracza z powodu ograniczenia produkcji pełnego umówionego zarobku za 1, bądź 2 dni pracy.

Wysokość zasiłku dla tej kategorii robotników określi stosownie do ustępu 2-go art. 3-go ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. Zarząd Główny Funduszu Bezrobocia.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej:

(—) Hubicki.

(Dz. U. R. P. z dnia 23 lutego 1931 r., Nr. 14, poz. 71).

—:—